

I *kapitel 3* (§§ 26-36) om *boer i almindelighed* er samlet alle de almindelige bestemmelser om *skifte*, herunder med enkelte ændringer de hidtidige skiftebestemmelser i lov nr. 271 om rettens pleje i Grønland af 14. juni 1951 og anordning nr. 212 om rettens pleje i Grønland af 26. juli 1926. De fleste af bestemmelserne i kapitlet svarer til gældende dansk ret. I overensstemmelse med hidtidig grønlandsk praksis tillægges der dog skiftemyndighederne en noget mere vidtgående beføjelse til at bestemme over efterladenskaberne end efter dansk ret. Der tillægges dem for det første en beføjelse til betydelig kontrol med boer under privat skifte, hvorfra ingen udbetaling eller udlevering af ting må finde sted uden skifterettens tilladelse, og dernæst skal skifteretten ved offentligt skifte, hvor der ikke er en ægtefælle blandt arvingerne, drage omsorg for, at boets effekter udlægges til de forskellige arvinger efter hver arvings behov og egnethed.

Der gives en noget videregående ret end hidtil til at henlægge bobehandling til en *skifteret i Danmark*, idet dette efter landsdommerens bestemmelse kan ske, når en af arvingerne begærer det og omstændighederne taler derfor.

Som noget nyt indføres der en adgang for skifteretten til at tillade en ægtefælle, som skifter med afdødes børn under 21 år, at lade arvelodderne henstå med *arvepant* i hele boet, indtil hver af arvingerne fylder 21 år. Denne ordning svarer til det danske retsinstitut „tinglyst skifteekstrakt“.

Kapitel 4 (§§ 37-40) indeholder regler om *skifte af små boer*. Disse bestemmelser må antages at få den største betydning, da størsteparten af boerne er af beskeden værdi.

Hvis boet efter skifterettens skøn er af *ganske ringe værdi*, finder der ifølge § 37 ikke skifte sted, men boet udleveres til den eller de nærmeste. Denne regel praktiseres for tiden i 60 pct. af boerne.

Hvis boets værdi og beskaffenhed gør det rimeligt og de andre arvingers tarv ikke taler afgørende derimod, kan der tillægges den efterlevende ægtefælle ret til at udtage hus, bohave, fartøj, erhvervs- og arbejdsredskaber o. lign. i det omfang, hvori han skønnes at trænge dertil for at opretholde